

har tilladt mig tidligere at anføre, er fremkommet under den Forudsætning, at det ikke vilde lykkes at tilveiebringe Enighed imellem Thingene om den mere almindelige Lønningslov. I denne, der handler om de under Ministerierne ansatte Embedsmænd, med Undtagelse af selve Ministeriernes Personale, er der tillagt alle Embedsmænd Adgang til at faae en Deel af deres Lønning udbetalt efter Sædberegningen, og jeg troer, at Alle ere enige om ikke at ville formene dem det Tillæg, som derved kunde tilflyde dem, paa Grund af den mellem Thingene opstaaende Meningsulighed om andre Lønningspørgsmaal. Skulde nu denne Formodning om, at det ikke vil lykkes at tilveiebringe Enighed imellem Thingene om den omtalte Lønningslov, vise sig — Ingen skulde det være mere hjært end mig — at være urigtig, vil naturligviis dette Forslag ikke blive ført igjennem Thingene; thi hvad der er foreslaaet, vil allerede være indbefattet i den Lov, der da vilde blive vedtaget; men i modsat Fald, altsaa under den Forudsætning, at Thingene ikke skulde blive enige, før man vel haabe, at Ingen vil nægte Embedsmændene, hvoraf en stor Deel i høi Grad trænger dertil, den Adgang, som i en Række af Aar er forundt dem til at faae en Deel af deres Lønning udbetalt efter Sædberegningen.

Eschering: Det er min Opfatning af hele det nærværende Forhold, at Enighed vilde have været tilveiebragt imellem Thingene, naar den ærede Regjering alvorligt havde beflittet sig derpaa og givet i virkelig Lovform haandsaaet Pant paa dens Udtalelse, i Henshold til Hans Majestæts allerhøieste Ønske. Naar Regjeringen havde stillet sig i virkelig Samklang med det os meddeelte allerhøieste Ønske og givet Borgen for, at det ikke alene var dens Hensigt, men ogsaa dens Villie i Fremtiden at gjenneføre det i Lovform, er jeg overbeviist om, at der nu havde været Samstemning mellem Thingene. Naar Enighed imidlertid ikke kunde opnaaes, laa det naturligt for, at Ministeriet kom her og søgte om denne Velvilje fra vor Side ikke alene imod Embedsmændene, men ogsaa imod Regjeringen. Det er mig hjært, at dette Forslag er kommet, og det er

naturligt, at jeg ønsker, at det maa gaae igjennem Salen, men jeg skal forsøge til anden Behandling at stille et Endringsforslag dertil, som bevarer saameget af den juridiske Paragraph, som er nødvendig, for ikke at tabe denne Reform efter et Aars Forløb. Dette er den eneste Vej, der er os aaben i dette Dieblik; enhver anden Vej end denne vil i sin Tid bære uheldige Frugter.

Indenrigsministeren: Forsaavidt den ærede Rigsdagsmand har talt om det allerhøieste Ønske i en vis Modsetning til Ministeriets, eller overhovedet har talt derom som om et særskilt allerhøieste Ønske, troer jeg, at det vilde være urigtigt derom at indlede nogen Forhandling. Hs. Majestæts allerhøieste Villie er tilstrækkelig klart udtalt i den allerhøieste Resolution. Denne gaaer kun ud paa en Beskyndigelse, den binder ikke Regjeringen til, at en Reform skal foretages, men siger kun, at den kan foretages. Altsaa, hvad der ligger udenfor dette, er Noget, som den ærede Rigsdagsmand af sine egne Ønsker og Anskuelser lægger ind i den; men dertil maa han ansees for aldeles uberettiget, da der ikke i den findes det fjerneste Spor af, at han kan være berettiget dertil. Iøvrigt maa man jo først see den ærede Rigsdagsmands Forslag, som han har bebudet at ville stille til anden Behandling, førend man kan høre sig derover; jeg haaber naturligviis, at det vil blive et forstandigt og vel begrundet Forslag, hvorved der tages et billigt og retfærdigt Hensyn til den ligelige Andeel i Lovgivningsmagten; der ved Grundloven er tilfikkret de forskjellige Afdelinger af den lovgivende Myndighed.

Eschering: Det er det, som Regjeringen for Dieblicket forsømmer at tage høirigt Hensyn til: Den Magt, som er givet de forskjellige Dele af den lovgivende Forsamling. Der er givet dem den Myndighed, at de med lige Ret, og Folkethinget først, skulde forhandle om Ståtens Indtægter og Udgifter. Den ærede Regjering forsøger imidlertid paa at trænge Folkethinget bort fra dets Deelagtighed deri paa dets rette Stadium, fra Afgjørelsen af de Sager, som høre herhen